Останали ли са още рицари по българските земи, а вие познавате ли някой от тях...

Шахматът е благородна "рицарска" игра. В него лъжата и лицемерието нямат място. На шахматната дъската се виждат човешките качества, изпъкват уменията, разкрива се душевното богатство...от значение е, не само силата, но и търпението, творчеството...

Младите рицари знаят, че "смелостта", "справедливостта", "щедростта", "благородството", "милосърдието" са едни от основните качества за постигането на успеха. Те намират нови приятели и печелят тяхното уважение. Шахмата е арената където изпитват себе си, дали са достойни за рицарско звание.

Младите рицари са търпеливи. Те могат да издържат срама от загубата и да съберат сили за нова битка.

Младите рицари са справедливи и не съдят другите за собствените им грешки.

Да се наречеш рицар означава да бъдеш истински човек, заставайки зад собствените си думи и действия.

Съвременните рицари, трябва да се стремят да пазят живи в сърцата си тези рицарски добродетели...но може би много по-важно от това е да разкрият и покажат това пред хората, които срещат всеки ден (в къщи, в училище, на улицата...). Съвременният рицар, носител на рицарския кодекс и всичките изброени добродетели, позволява на всеки човек да се огледа и види собствените си качества... отразяващи се в сияещата му рицарска броня...

Сега е момента да се запознаем с младите рицари, който достойно носят добродетелите на рицарството и защитават своите качества блестящо на рицарските турнири по шахмат. Това са децата открили красотата на шахматния спорт. Те са не по-малко различни от всички други деца. Обичат да се радват на победите и да тъжат от несгодите. За младите рицари шахмата не е начин на живот, а един нов вълшебен свят, една малка огледална вселена на реалността. Младите рицари намират сродници, опознават себе си, разгадават душите на другите. Шахмата за тях е универсалния език с който могат да разговарят по целия свят, без оглед на възраст, пол, език, раса или религия.

Не е чудно това, че след всеки изминал турнир, всеки млад рицар изпитва още по-голямо желание да се развива и подготвя за следващия. Поражението в една от битките не означава края на войната за младите рицари.